

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

3-2011
июнь

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

О.АХМАДЖОНОВА

“Чинор” романни композициясидаги ўзига хосликлар 64

М.ЖУРАЕВА

Бадий адабиётда мутелик психологияси 66

ТИЛШУНОСЛИК**Ш.ТОШХЎЖАЕВА**

Бадий нутқда риторик сўроқ гаплар ва уларнинг лингвопоэтик тадқиқи 69

Э.ИБРАГИМОВА

Баҳонинг предмет ва белги ёрдамида ифодаланиши 73

Г.РОЗИҚОВА, У.ФАРМОНОВА

Қўшма гапларга хос шакл ва мазмун номутаносиблиги 77

В.АМАНОВ

Қадриятлар тизимида миллий, маданий ва лисоний дунёқараш 80

Д.ЮЛДАШЕВА

Синтактик тақоррларнинг бадий-эстетик имкониятлари 83

Н.ФОФУРОВА

Ҳозирги замон инглиз ва ўзбек тилларида мақол ва маталларнинг лингво-когнитив

асослари ва уларнинг структурал-семантик жиҳатлари 86

Г.ЖЎРАБОЕВА

Тарихий топонимларнинг шаклланишида апеллятивларнинг ўрни 88

Р.АХРОРОВА

Тилнинг концепт доирасини ўрганиш муаммолари 92

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ**Ж.ОТАЖОНОВ, Ф.МАХМУДОВА, М.РАЙИМЖОНОВА**

Бошлиғич таълим педагогларининг педагогик жараёнда руҳий ёндашув масалалари 95

Ҳ.ҒАНИЕВА

Таълим-тарбия жараёнида ўсмирлар хулқ-авторини намоён бўлишининг ижтимоий-психологик аспектлари 98

ИЛМИЙ АХБОРОТ**М.АБДУМАННОПОВ**

Интеграл операторлар қатнашган иккинчи тартибли ўзгармас коэффициентли дифференциал тенглама учун чегаравий масала 103

Ш.ОХУНЖОНОВА

Оғзаки тарихни ёзма тарихга айлантириш жараёни ҳақида 106

М.ОМОНОВ, З.БОТИРОВА

Арабча синиқ кўплик вазнидаги ўзлашма сўзлар ва уларнинг семантик хусусиятлари 109

О.ҲУСАНХЎЖАЕВ

Мақолларда қиёслаш, зидлаш муносабатини ифодалашда сонларнинг аҳамияти 111

Н.ЎРИНОВА

Бўлажак ўқитувчиларда ижтимоий компетентликни шакллантириш йўллари 113

Н.АБДУЛАЗИЗОВА

Касб-хунар коллежи ўқувчиларида заарли одатларнинг олдини олишнинг педагогик-психологик асослари 115

ФАНИМИЗ ФИДОЙИЛАРИ

Сўхлилар биринчи олим 116

ХОТИРА

Мадаминбек Хотамович АХМЕДОВ 117

Эркин Мўйдинович ТЎХТАСИНОВ 117

УДК: 370.153.1

ТАЪЛИМ-ТАРБИЯ ЖАРАЁНИДА ЎСМИРЛАР ХУЛҚ-АТВОРИНИ НАМОЁН БЎЛИШИННИГ ИЖТИМОИЙ – ПСИХОЛОГИК АСПЕКТЛАРИ

Х.Ғаниева

Аннотация

Мақолада таълим-тарбия жараёнида ўсмирларнинг хулқ-атворида намоён бўладиган ижтимоий-психологик омиллар назарий ва амалий асослаб берилган.

Аннотация

В статье раскрывается поведение подростков как социально-психологический феномен, а также влияние этого аспекта на учебно-воспитательный процесс.

Annotation

This article is devoted to learn teenagers' behavior as social-psychological phenomena. Also influence this phenomena to education process.

Таянч сўз ва иборалар: ўсмир, хулқ-атвор, таълим-тарбия, тарбияси қийин ўсмир, психологик дезадаптация.

Ключевые слова и выражения: подросток, поведение, учебно-воспитательный процесс, сложный подросток, психологическая дезадаптация.

Key words and word expressions: teenager, behavior, education, teenager with difficult character, psychological desadaptation.

Ўзбекистоннинг келажаги, унинг истиқболи, биринчи навбатда ёшлар тарбиясига, уларни соғлом қилиб ўстиришга, миллий ғоя, миллий мафкура ва ўз Ватанига садоқат руҳида тарбиялашга боғлиқ бўлиб, бу мураккаб жараённи муваффақиятли амалга ошириш мустақил мамлакатнинг энг долзарб вазифаларидан биридир. "... энг тўғри йўл – таълим-тарбия тизимини янада ривожлантириш, янада мустаҳкамлаш йўлидир" [1.239]. Шунинг учун ҳам, Биринчи Президентимиз И.А.Каримовнинг: "Мамлакатимизнинг истиқболи ёш авлодларимиз қандай тарбия топишига, қандай маънавий фазилатлар эгаси бўлиб вояга етишига, фарзандларимизнинг ҳаётга нечоғлик фаол муносабатда бўлишига, қандай олий мақсадларга хизмат қилишига боғлиқ эканлигини ҳамиша ёдда тутишимиз керак", деб таъкидлагани бежиз эмас. Шу боисдан ҳам бугунги кунда ёшларга уларнинг психологик хусусиятларидан келиб чиқкан ҳолда таълим-тарбия бериш мустақил Ўзбекистоннинг давлат сиёсатида устувор аҳамият касб этажанлиги, ҳар томонлама назарий ва амалий жиҳатдан ўрганиш ва таҳлил этиш долзарблигидан далолат беради.

Юртимиз келажаги бўлган ёшларни ҳар томонлама камолга етган баркамол инсон қилиб тарбиялашда уларнинг **маънавият қирралари:** иймон, эътиқод, меҳр, ватанпарварлик, дўстлик, инсонга чексиз мухаббат, муруватлилик, қаноатлилик, сабр-

тоқатлилик, сахийлик, миллий ғуур каби фазилатларни шакллантириш жуда муҳимdir. "Ҳар бир авлод олдида инсоният яратган жамики бойликларни, билимларни ўрганиш, ўзлаштириш ва ривожлантириш вазифаси туради. Ҳаёт тараққиёти ва жамият ривожини шусиз тасаввур қилиб бўлмайди. Бу вазифани амалга оширишнинг бирдан-бир йўли таълим тизимини тинмай такомиллаштириб бориш орқали ёш авлодни баркамол, комил инсон қилиб тарбиялаш" [3.69]. Бу мислсиз, тенги йўқ ишда педагогларнинг, тарбиячиларнинг, таълим соҳаси масъул ходимларининг хизмати бениҳоя каттадир.

Ёшлар билан олиб бориладиган таълим-тарбия ишларининг муваффақияти уларнинг ёш ва психологик хусусиятларини билиш ҳамда ҳисобга олишга боғлиқдир. Бу ҳолат бурилиш ҳисобланган ўсмирилик даврининг алоҳида хусусияти бўлиб, у кўпроқ шу даврга тааллуқлидир. Ўсмирилик даврини ўтиш даври, деб юритадилар, чунки ана шу даврда болалиқдан катталил ҳолатига ўзига хос ўтиш даври юзага келади. У психик жараёнларнинг ўқувчи фаолиятларининг жиддий равишда қайта қурилиши билан боғлиқдир. Шунинг учун ўсмирилик ёши ўзаро муносабат шаклларида фаолиятни ташкил қилишда қатъий ўзгаришларни талаб қиласди. Ўсмириларга таълим-тарбия бериш ишларида гоҳо учрайдиган қийинчиликлар бу ёшдаги болаларнинг психик ривожланиш қонуниятларини ва хусусиятларини баъзан етарли даражада билмаслик ёки инкор қилиш натижасида пайдо

Х.Ғаниева – ФарДУ психология кафедраси катта ўқитувчisi.

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ

бўлади. Бу давр тарбия учун анча қийин давр ҳисобланади. Чунки боланинг катта одамга айланиш жараёнининг ўзи қийин, бу жараён психиканинг, одамлар билан бўлган муносабат шаклларининг жиддий равишда қайта ўзгариши ҳамда ҳаёт шароити ва фаолиятининг ўзгариши билан боғлиқдир.

Агар болага болалик чогида одоб-ахлоқ ўргатишида эски шакл ва усуллардан фойдаланилган бўлса, энди улар бола учун яроқиз бўлиб қолади. Аввал болалар отоналари, тарбиячиларининг одоб-ахлоқ ҳақидаги гапларини бажонидил эшитган бўлсалар, эндиликда бундай таъсир болани зериктиради ва ёқмай қолади. Натижада унда кattаларнинг фикрларига қарши чиқиш ва рад этиш каби хислатлар пайдо бўла бошлайди. Булар эса бу даврнинг “қийин”, “мураккаб” давр бўлишига сабаб бўлади.

Ўсмирларга таълим – тарбия беришдаги қийинчиликлар шундан иборатки, бунда ўсмир билан бўладиган муносабатларда унинг ҳаёти ва фаолиятини назорат қилиш шаклларини ўзgartириши муҳимдир. Уларга таъсир қилишнинг қандайдир янги усуллари ва воситаларини топиш лозим бўлади. Бунда, албатта, педагоглар асосий таълим-тарбия берувчи сифатида ҳар бир ёш билан алоҳида муносабатда бўлишлари мақсадга мувофиқдир.

Педагог жамият ҳаётида етакчи ўрин тутувчи, мураккаб шахс структурасига эга бўлган инсоннинг касбий қиёфасидир. Ижтимоий турмушнинг барча соҳаларида эришилган ютуқларнинг заминида унинг меҳнатининг натижалари ётади. Педагогларнинг педагогик, психологик тайёргарлиги ва билимлар интеграцияси, муомала маданияти, психологик вазиятларни эътиборга олиш кабилар кучли бўлиши керак. Юксак савияли, зўр маҳоратли тарбиячиларгина ҳалқ орзусидаги баркамол инсонни тарбиялайди. Илм инсонни юксаклик сари олиб боради. А.Авлоний айтганидек: “Илм инсонларнинг мадори, ҳаёти, порлоқ келажаги, раҳбари, нажотига айланган”. Илм инсон учун ғоят олий ва муқаддас фазилатdir. Шунинг учун аввалимбор илмли, тарбияли бўлмоқ ҳар бир ёш инсоннинг бурчи. Шу мақсадда кўнглида энг олий орзуларни жамлаб, педагог тер тўкиб ишлайди. Уларнинг меҳнатини ҳурмат қилиб, берган билимларни эгалламоқ керак. **Беҳбудий** айтганидек: “Дунёда турмоқ учун дунёвий фан ва илм лозимдир”. **Ибн Сино** таъкидлаганидек: “Кимга қандай панду насиҳат қилсанг, унга авеало ўзинг амал қил”.

Халқимизда тарбиячилик санъати қадимдан жуда юксак даражада ривожланган. Шарқ мутафаккирлари, педагог олимлари баркамол инсонни етишириш учун таълим билан бирга тарбия нақадар зарурлигини, унинг моҳиятини ва мазмунини асослаб берганлар. Улуғ олим **Арасту**: “Тарбия уч нарсага эҳтиёж сезади: истеъоддга, илмга ва машққа”, деган эди.

Таълим-тарбия жараёни онгли, масъулиятли фаолият бўлиб, унда педагог ёшларни комил инсон қилиб етиширишда унга ҳар томонлама таъсир кўрсатади. Ўқитувчи ўқувчилар жамоасининг тарбиявий даражасини ўрганиб, унга таъсир кўрсатиш маҳоратига эга бўлиши, тарбиявий тадбирларни ўқувчиларнинг, айниқса, ўтиш даврида бўлган ўсмирларнинг руҳиятига қанчалик ижобий таъсир этганини кузатиб, уни янада ривожлантириши, такомиллаштириши, тарбиявий ишлар самарадорлигини оширишда ўз билимини таркиби равишда бойитиб бориши лозим.

“Ҳар бир шахснинг феъл-атворида, хатти-ҳаракатларида у мансуб бўлган миллат, ҳалқ, ҳудуд, профессионал тоифа, меҳнат қиладиган жамоаси, яқин атрофдаги муҳим гурухи, оиласининг таъсиридан пайдо бўлган сифатлари ва хусусиятлари бўлади”(2002.171)

Ўсмирларнинг психик тараққиётини ҳаракатга келтирувчи кучлар, уларнинг фаолиятлари туғдирган янги эҳтиёжлар билан бу эҳтиёжларни қондириш имкониятлари ўртасидаги қарама - қаршиликларнинг юзага келиши ва бартараф қилинишидан иборатдир. Бу қарама- қаршиликлар ўсмирларнинг ортиб бораётган жисмоний, интеллектуал ва ахлоқий имкониятлари билан уларнинг эски, илгари таркиб топмаган олам билан ўзаро муносабат шакллари, улар фаолиятининг эски қарама- қаршиликлар, жамият, кattалар ва жамоа томонидан ўсмирга нисбатан ортиб бораётган талаблар билан ўсмирлар реал хатти- ҳаракатларининг шакллари ўртасидаги қарама - қаршиликлардир. Бу қарама- қаршиликлар анча юксак даражадаги психик тараққиётни, анча мураккаб шаклдаги фаолият турларини ва шаклнинг қатор янги психологик сифатларини таркиб топтириш орқали бартараф қилинади. Бунинг натижасида ўсмирнинг психик тараққиётининг янада юксакроқ босқичга ўтиши амалга оширилади.

Ўсмир шахсининг шаклланиши қийин психологик жараёндир. Бу тузилиш ўсмир эҳтиёжларининг йўналганлиги билан унинг эмоционал-иродавий хусусиятларига боғлиқдир. Хулқдаги ўзгаришлар ўсмирнинг қизиқишилари йўқолиб, эҳтиёжлари камайганда,

олдин уни қизиқтирадиган нарсага бефарқ бўлиб қолганда, мақсадлари йўқолганда, ўз хулқ-атворини бошқара олмагандан, ўзининг имкониятларини адекват баҳолай билмагандан юзага келади.

Тарбияси «қийин»лик ва у билан боғлиқ хулқ-атвор бузилишларининг вужудга келиш жараёни: маданий (М. Мид, Э. Фромм), иқтисодий (Г. Кайзер, Б. Холист, Г. Шнайдер), ижтимоий (С.Д. Арзуманян, Н.П. Дубинин, В.Н. Кудрявцев, J.D. Douglas, F. Waksler), саломатлик (М.И.Буянов, П.Б. Ганушкин, А.И. Захаров, И. И. Ковалев, З.Ф. Камалетдинова, В.Т. Кондрашенко, Е.Р. Калитеевская, А.Е. Личко), ижтимоий-психологик (М.А. Алемаскин, С.А. Беличева, Л.И. Божович, Г.Г. Бочкарева, А.И. Долгова, Я.Л. Коломинский, В.М. Каримова, М.Н. Овчинникова, Н.В. Морозова, Т.В. Сенко, Д.И. Фельдштейн, Э.Ф. Фозиев), педагогик (А.С. Белкин, Н.Н. Верцинская, Л.С. Виготский, М.Г. Давлетшин, Э. Натанзон, И.А. Невский, А.И. Островский, А.Е. Тарас) каби кенг қамровли таъсирлар оқибати эканлиги аниқланган. Шунингдек, бир қатор психологлар (М.А. Алемаскин, Н.В. Жутикова, Л.М. Зюбин, И.С. Кон, И.А. Фурманов) салбий хулқ сабабларини таҳлил қилар эканлар, унинг олдини олиш ва тарбиявий чора-тадбирларни кўришда психологик омилларнинг аҳамиятига муҳим ўрин берадилар.

Муаммонинг назарий таҳлили кўрсатишича, қайд этилган хулқ бузилишларининг асосини ижтимоий ва психологик дезадаптацияга олиб келувчи «оғиш»лар ташкил этади. Бу, биринчидан, ўсмир шахсининг мотивацион, эмоционал, иродавий ва ахлоқий жабҳаларидағи ўзгаришлар (Г.Г. Бочкарева, Б.С. Братусь, В.В. Лебединский, Л.С. Славина, А.С. Спиваковская); иккинчидан, ногармоник оиласи тарбия (А.А. Аладъин, П.Ф. Лестгафт, А.Е. Личко, Я.А. Лупъ-яп, Э.Г. Эйдемиллер, В.В. Юстыцкий) эканлиги ўз исботини топди. Ҳозирги замонда турли ёш даврларига хос хулқ бузилишларининг психопрофилактикаси ва коррекцияси хусусияти масаласига ойдинлик киритишга эътибор ҳаддан зиёд ортган. Буларга: а) шахсиятлиллик тизим ўзгаришларининг (В.Т. Кондрашенко, К. Леонгард, А.Е. Личко, И.А. Фурманов), б) ривожланишдаги функционал оғишларнинг (Л.С. Выготский, Г.Т. Запрягаев) коррекциясига бағишлиланган изланишларни келтириб ўтиш мумкин.

Л.С.Выготский ўтиш даврига хос қизиқишилар муаммолини атрофлича ўрганиб, буни “Ўсмирнинг психологик ривожланишидаги муаммоларни ҳал қилишнинг ягона

калитидир”, деб изоҳлайди. Ўсмирлик ёши эски қизиқишиларнинг бузилиши ва йўқолиши ҳамда янги биологик асосга эга янги қизиқишиларнинг вужудга келиши даври ҳисобланиб, унда бир неча ёрқин қизиқишилар мавжуд бўлиб, уларни доминант қизиқишилар, деб атади. Улар: эгоцентрик, яъни ўз шахсига қизиқиш, келажагига қизиқиш, яъни бугунги куни эмас, балки узоқни кўра билишга қаратилган установка; зўр бериш (ҳаракат), яъни қайсарликка асосланган иродавий зўриқиш, тарбия усулларига қаршилик кўрсатишдан иборат салбий ҳаракатлар, хаёлпарастлик, яъни ўсмирнинг саргузаштларга бой, турли қаҳрамонликлар кўрсатишга интилишлари билан боғлиқ таваккалчилигидан иборат.

Л.С.Выготский ўсмирлик давридаги тафаккур ривожланиши тушунчаларини ўзлаштириш асосига кетишини ва ўсмир тафаккури субъектив шаклга эга бўлиб, ўзгалардан “сир” тутиладиган интим жабҳаларга қаратилишини ҳамда ўсмир шахсининг ички ўзгаришларини қамраб олувчи рефлексия ривожланиши, яъни ўзлигини англашдек янгиланишлар рўй беришини қайд этади. Ушбу психологик янгиланишлар ўсмирнинг мотивацион тизимида маълум салбий реакциялар кўзгатиб, ички ва ташқи низоларни келтириб чиқаради ҳамда тарбияси қийинлик кўрсаткичига айланади. Жумладан,

– ўсмир шахсидаги асосий янгиланишлардан бири “катталик ҳисси” ўсмирнинг ўзи ҳақида “энди кичкина эмасман” тасаввурининг шаклланишига сабаб бўлиб, унинг қондирилмаслиги атрофдаги катталар билан турли низоларнинг туғилишига турткидир.

– ўсмир шахси янгиланишларидан яна бири, ўсмир фаолияти ва хулқини аниқловчи, ўзини-ўзи баҳолаш эҳтиёжи бўлиб, унинг қондирилмаслиги ўсмир ва ўқитувчи муносабатлари доирасида “маънавий тўсик” вужудга келишини таъминлайди, муайян ноадекватлик аффектини кучайтиради.

– ўсмир шахсининг йўналганлик белгиси сифатида унинг мотивацион – эҳтиёж доирасидаги барқарор эҳтиёж ва мотивларнинг мустаҳкамланиши ҳисобланади. Унинг етарли даражада доминантликка ўсиб ўтмаслиги баъзан ахлоқий хулқ мотивларининг шаклланмаслигига олиб келади.

– ўсмирнинг жамоада (синфда, оиласда ва ҳ.к.) ўзининг аниқ ўрнига эга бўлишга интилиши ҳам мазкур ёш янгиланишларидан бири бўлиб, унинг қондирилмаслиги ўсмирда “мен ва гурух” муносабатларидан “кўча” микромуҳитини танлаш имконияти учун замин

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ

яратади ва ўқишдаги, синф жамоасидаги, реал ҳаётдаги барча муваффақиятсизликлар ўрнини қопловчи “улфатлар гурух”нинг аъзосига айлантиради ва унда янгича фаолият бошланади.

Ўсмирларни тарбиялашда улар билан индивидуал муносабатда бўлиш мухим аҳамиятга эга. Ўсмир билан индивидуал муносабатда бўлишда ҳар бир ёшни индивидуаллигининг физиологик асосини ва унинг шахси ҳақида маълум дараҷада маълумот берувчи олий нерв фаолияти типлари ҳақидаги И.Павлов таълимотини билиш ўқитувчиларга ёрдам беради:

1. Нерв системасининг кучи нерв ҳужайраларидаги моддаларнинг запас микдори билан белгиланади. Кучли типдаги асаб тизимида бундай запас кўп микдорда бўлиб, кучсиз типда оздир. Асаб тизимининг кучли қўзғалиши жараёнига, шунингдек, тормозланиш қобилиятига акс таъсир этади.

2. Асаб тизимининг кучи тамойилига мувофиқ кучли типга сангвиниклар, флегматиклар, кучсиз типига эса, меланхоликлар киради.

3. Асаб тизимининг илдамлиги мия пўстининг тормозланиши билан ёки, аксинча, тормозланишнинг қўзғалиши билан нақадар енгил алмашинувидан иборат.

Ўқитувчилар ўқувчилар асаб тизимининг пластик хусусиятга эга эканлигини, унинг ҳар қандай таъсирга берилувчанлигини назарда тутиб, ўқувчилар шахсидаги салбий хислатларни йўқотиш мумкинлигига катта ишонч ҳосил қилиши керак. Бу ўринда ёшларнинг ғоявий масалаларини хисобга олиш ҳам ниҳоятда мухимdir. Ўқувчи индивидуаллигини шахс мазмунига, яъни унинг қизиқишилари, идеалларини билиши керак. Ёшлар билан индивидуал муносабатда бўлишда ижтимоий маслак сифатида уларнинг ижтимоий қизиқишиларини билиш айниқса мухим.

Ўсмирларнинг эмоционал-иродавий хусусиятларини билиш ҳам уларга таълимтарбия беришда мухим аҳамиятга эга. Ўсмир билан индивидуал муносабатда бўлишда унинг қанчалик тинч, мўмин ёки эмоционаллиги, ҳиссиётга берилувчанлиги, яъни теварак атрофидагилардан фарқ этиш ёки фарқ этмаслигини, аффектга мойил ёки мойил эмаслигини, ўз ҳиссиётини тута олиш-олмаслигини ва, шунингдек, унда қандай ҳислар устун эканлигини билиш жуда мухимdir.

Ўсмирларнинг ахлоқий хислатини хисобга олиш ҳам мухим. Чунки, ўсмирларнинг ғоявий маслаги унинг ахлоқий хислатида

кўринади. Аммо, баъзан ахлоқий маслак билан ўсмирларнинг хулқи тўлиқ равишда муносабатда келмай қолади. Катталар ҳар бир ўсмирнинг қанчалик ватанпарварлигини, меҳнатсеварлигини, қанчалик хурмат қилишини, қанчалик тўғрилигини ва вижданлилигини, ўртоқлик ва ҳамкорлигини қанчалик ҳис қилишини кўрсатиб, билиб бориши зарур.

Салбий ахлоқий хислатларга эга бўлган ёшларда қўполлик, ёлғончилик, безорилик, эгоизм, қайсаарлик, ўжарлик, интизомсизлик, қоидаларга риоя қилмаслик, ўзбилармонлик кабилар киради ва бундай хислатларга эга бўлган ёшларни тарбиялаш (жамоалар орасида тарбияланганда ҳам)да фақат уларга яккана-якка ёндошиш лозим. Чунки, улар жамоа ёки кўпчилик орасида ўзларининг айбларини ошкор бўлишини ёки тарбия, танбеҳ берәётган кишининг насиҳат ёки кўрсатмаларига бўйсенишни ёқтирамайдилар; улар билан муомалада ниҳоятда эҳтиёткорлик, самимийлик, дўстона муносабатда бўлишиликнига талаб қилинади.

Ўсмирлар билан олиб борилган тадқиқот натижаларидан шу нарса аниқландики, расм чизиш орқали шахснинг хулқ-автори ва структурасининг хусусиятлари ҳақида муайян бир маълумотни олиш мумкин. Яратилган образлар орқали бола атрофидагиларга баҳо беришга ҳаракат қилиш билан бирга ўз ижодий хаёлининг чексиз қирраларини намоён қилишга уринади.

“Мавжуд бўлмаган ҳайвон” расмини чизиш орқали “мен” образини, ўз-ўзини баҳолаш, ўз имкониятларини аниқлаш, баъзи бир шахсада юз берәётган муаммоли масалаларни ҳал қилишда самарали натижаларни олиш мумкин. Ўқувчиларимизнинг ақлий имкониятларини хисобга олиш билан бирга уларнинг ижодий имкониятларини кўриш, улар иқтидорига баҳо бериш мақсадида биз Фарғона шаҳридаги Зумумтаълим мактабининг 7-синф ўқувчиларига мавжуд бўлмаган ҳайвон расмини чизишни таклиф қилдик. Ушбу топшириқни ўқувчилар қизиқиши билан қабул қилишиб, унга ижодий ёндашишди. Проектив методни таҳлил қилиш, ундан бирор-бир натижга олишда дикқат-этиборлилик, зийраклик ва синчковлик талаб этилади. Негаки, этибордан четда қолдирилган ҳар бир детал шахс хусусиятининг тўлиқ очиб берилмаслигини англатади. Чизилган расмларни йиғиб олиб, уларни таҳлил қилиш асосида куйидаги натижаларни олдик.

Юқорида айтиб ўтганимиздек, чизилган ҳар бир детал маълум микдорда шахс

хусусиятини кўрсатади. Ушбу таҳлил натижасида ўқувчиларнинг 71,5 фоизида янги маълумот олишга интилиш, ўзи ҳақида айтилаётган инфомацияга қизиқиш кучли эканлиги чизилган катта-катта қулоқлар, узун тиллар орқали намоён бўлган. Тананинг таянч қисмлари фаолиятнинг манбаидир. 77 фоиз ўқувчилар ҳайвонларнинг таянч қисмларини қатъий ва мукаммал чизганлар, бу эса ўқувчиларнинг олаётган маълумотлари ва билимларига қатъий ишонч мавжудлигидан, уларни ўйлаб, чукур фикрлаб иш кўришларидан далолат беради.

Респондентлар чизган расмларнинг 64,5 фоизида қанотлар, патлар, чиройли элементлар тасвирланганни, бу улардаги иқтидор, қобилият ва қизиқишларнинг мавжудлигини кўрсатади. 81,5 фоиз ўқувчиларда ҳайвон расмини чизишида жуда кўп қўшимча, чизиқлар, штрихлардан фойдаланганлар. Бу эса ушбу ўқувчиларда хавотирланиш даражаси юқори эканлигидан далолат беради.

“Мавжуд бўлмаган ҳайвон” методикаси бўйича чизилган расмларни кўриб чиққанимизда баъзи бир расмларда ҳайвонлар ўткир найзалар, ханжар, ўткир нишлар билан тасвирланган, яъни ўқувчиларда ўз-ўзини ҳимоя қилиш, катталарнинг танбеҳларига дуч келмаслик, агрессивлик хислатлари мавжуд экан. Деярли барча респондентларнинг расмларида ҳайвон ҳақида маълумот деталлари мавжуд бўлиб, бу уларнинг умумий ишчанликларининг аста-секин ортиб боришидан ва жамиятдаги мақвеини англаб бораётганлигидан далолат беради.

Хулоса ўрнида шуни айтиш мумкинки, бугунги кунда ўқувчиларда ахлоқий

фазилатларни шакллантириш, атрофдагиларнинг манфаатлари учун ҳаракат қилиш, ўз фаолият даражасининг аҳамиятли эканлигини ҳис қилиш ўсмирлар психологиясида ўзгариш рўй беради. Ўсмирларнинг хатти-ҳаракатларини ижобий йўналишга буриб юбориш учун уларда масъулият, ғурур, жавобгарлик, ишонч каби юксак ҳисларни таркиб топтириш керак. Бунинг учун уларга ёши, кучи, қобилияти ва қизиқишларини ҳисобга олиб, топшириклар бериш айни муддаодир. Уларга кичик жамоани, спорт секциясини, Тирик бурчакни бошқариш вазифасини ишониб топшириш натижасида салбий феъл-атворни камайтириш мумкин.

Ўсмир ўқувчиларнинг ўз-ўзини тарбиялаш жараёни ўқув муассасаси, жамоат ташкилотлари, педагоглар жамоасининг тарбиявий таъсири доирасида бўлмоғи шарт. Токи ўз-ўзини тарбиялашни такомиллаштириш жамоада муносиб ўрин эгаллаш, ижтимоий бурчни англаш, фойдали меҳнатга жалб этиш ишига хизмат қилсин. Ўз-ўзини тарбиялашни тўғри изга солиб юбориш учун уйғун бирликни ташкил этган тарбиявий чора-тадбирлар мажмуаси тарзида таъсир ўтказиш жамоа мажбурияти, ўзаро ёрдам ва назорат қилиш, ўзаро баҳолаш ва танқид қилиш кабилар мақсадга мувофиқдир. Ижтимоий турмушда учрайдиган баъзи бир ярамас юриш-туриш кўринишларига, иллатларга, сарқитларига қақшатқич зарба бериш, уларнинг таъсиридан йигит ва қизларни асраш, ёт ғоялар ташвиқот моҳиятига қарши кураш олиб бориш педагоглар жамоасининг бош вазифасидир.

Адабиётлар:

1. Каримов И.А. Она юртимиз баҳту иқболи ва буюк келажаги йўлида хизмат қилиш – энг олий саодатдир. – Т.: Ўзбекистон, 2015.
2. Комилов Н. Комил инсон – миллат келажаги. – Тошкент: Ўзбекистон, 2001.
3. Каримова В. Миллий истиқлол ғоясини таълим жараёнига жорий этишининг педагогик ҳамда психологоик асослари. – Т.: “ЎАЖБНТ” Маркази, 2002.
4. Фозиев Э.Ф. Онтогенез психологияси – Тошкент, 2010.
5. Фозиев Э.Ф. Ўқувчиларнинг ўқув фаолиятини бошқариш – Тошкент, 1998.
6. Тўлаганова Г.Қ. Тарбияси қийин ўсмирлар психологияси – Тошкент. Университет, 2005.
7. Рогов. Е.И. Настольная книга практического психолога. – М., 2004.

(Тақризчи: М.Исақова, психология фанлари номзоди, доцент).